

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Cession collective portefeuille d'investissement – Surveillance

Bij dit koninklijk besluit van 10 juli 2017 werd het reglement van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) over de statistische informatie die bepaalde openbare instellingen voor collectieve belegging met een veranderlijk aantal rechten van deelneming moeten overleggen, goedgekeurd.

Het goedgekeurde reglement van de FSMA legt een aantal rapporteringsverplichtingen op, die gelden voor:

- de instellingen voor collectieve beleggingen (ICBE's) met een veranderlijk aantal rechten van deelneming naar Belgisch recht die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn nr. 2009/65/EG¹²; en
- de alternatieve instellingen voor collectieve belegging (AICB's) met een veranderlijk aantal rechten van deelneming naar Belgisch en naar buitenlands recht waarvan de rechten van deelneming openbaar worden aangeboden in België.

Krachtens het reglement moeten de ICBE's en AICB's statistische staten opmaken conform de inhoud (die, naast de gegevens overeenkomstig het schema van de rapportering met betrekking tot AICB's, wordt vastgesteld in de bijlagen 1 en 2 bij het besluit) en de vorm die in het reglement worden bepaald, en deze aan de FSMA overleggen conform de modaliteiten die erin worden verduidelijkt (o.a. overlegging op elektronische wijze).

Te noteren is eveneens dat de statistische staten aan de commissaris moeten worden overgelegd, die zal moeten bevestigen dat de statistische staten volledig, juist en volgens de geldende regels zijn opgesteld.

EBA Guidelines on the information to be provided for the authorisation of payment institutions and e-money institutions and for the registration of account information service providers under Article 5(5) of Directive (EU) 2015/2366, 11 juli 2017, inwerkingtreding op 13 januari 2018¹³

BANK- EN KREDIETWEZEN

Betalingsdiensten

BANQUE ET CRÉDIT

Services de paiement

¹² Richtlijn nr. 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) (*Pb.L.* 17 november 2009, afl. 302, 32).

¹³ www.eba.europa.eu/documents/10180/1904583/Final+Guidelines+on+Authorisations+of+Payment+Institutions+%28EBA-GL-2017-09%29.pdf.

Deze richtsnoeren van de Europese Bankautoriteit (EBA) specificeren, ter aanvulling van artikel 5, 1. en in uitvoering van artikel 5, 5. van richtlijn (EU) 2015/2366¹⁴ (hierna "PSD 2"), de gegevens die in het kader van een vergunningsaanvraag voor betalingsinstellingen, een vergunningsaanvraag voor instellingen voor elektronisch geld of registratieaanvraag voor rekeninginformatiedienstenaanbieders aan de bevoegde autoriteiten moeten worden verstrekt.

Aangezien de van de aanvragers vereiste informatie verschilt naar gelang de aard van de dienst die ze beogen aan te bieden, werden de volgende richtsnoeren opgenomen:

- richtsnoeren gericht aan de betalingsdienstinstellingen;
- richtsnoeren gericht aan de rekeninginformatiedienstenaanbieders;
- richtsnoeren gericht aan de instellingen voor elektronisch geld, die op grond van artikel 3 van richtlijn nr. 2009/110/EG¹⁵ eveneens, *mutatis mutandis*, aan artikel 5 PSD 2 zijn onderworpen; en
- richtsnoeren gericht aan de bevoegde autoriteiten, die erop zijn gericht de aanvragers duidelijkheid te verschaffen inzake de volledigheid van hun aanvraag.

De gedetailleerde informatievereisten opgenomen in de richtsnoeren hebben betrekking op o.a. het programma van werkzaamheden van de aanvrager, diens bedrijfsplan, het bewijs inzake aanvangskapitaal, de maatregelen die zijn genomen ter bescherming van de geldmiddelen van de betalingsdienstgebruikers, de regelingen op het gebied van bestuur en de mechanismen voor interne controle en de identiteit – alsmede het bewijs van geschiktheid – van zowel de personen die, rechtstreeks of onrechtstreeks, gekwalificeerde deelnemingen in de aanvrager bezitten als de bestuurders en managers.

ESMA guidelines on transfer of data between Trade Repositories, 24 augustus 2017, inwerkingtreding op 16 oktober 2017¹⁶

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Melding transacties

¹⁴ Richtlijn (EU) nr. 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de richtlijnen nrs. 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van richtlijn nr. 2007/64/EG (*Pb.L.* 23 december 2015, afl. 337, 35).

¹⁵ Richtlijn nr. 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de richtlijnen nrs. 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van richtlijn nr. 2000/46/EG (*Pb.L.* 10 oktober 2009, afl. 267, 7).

¹⁶ www.esma.europa.eu/file/22897/download?token=yMHqx91.

DROIT FINANCIER

Marchés financier – Déclaration des transactions

Deze richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor effecten en markten (ESMA) hebben betrekking op de overdracht van gegevens tussen transactieregisters – zijnde rechtspersonen die vastleggingen betreffende derivaten centraal verzamelen en bewaren – die onder artikel 55 van verordening (EU) nr. 648/2012¹⁷ (hierna “EMIR”) werden geregistreerd.

De richtsnoeren werden aangenomen omdat de overdracht van gegevens essentieel is voor de gegevenskwaliteit, de competitie tussen de transactieregisters en de risicobewaking.

De richtsnoeren hebben een driedelige doestelling en beogen meer bepaald:

- de nodige maatregelen vast te stellen om een consistente toepassing van de relevante EMIR-vereisten die een competitief klimaat tussen de transactieregisters schragen aan te moedigen en te vergemakkelijken;
- de basisvereisten vast te stellen om te verzekeren dat de bevoegde autoriteiten toegang hebben tot gegevens van hoge kwaliteit (m.i.v. de aggregaties uitgevoerd door de transactieregisters); en
- een consistente en geharmoniseerde wijze van gegevensoverdracht tussen de transactieregisters vast te stellen en de continuïteit van de rapportering te ondersteunen (o.a. in geval van intrekking van de registratie van het transactieregister).

De richtsnoeren betreffen zowel een gegevensoverdracht op verzoek van een betrokkene, als een gegevensoverdracht ten gevolge van een intrekking van de registratie van het transactieregister. Te noteren is dat de gegevensoverdracht moet geschieden conform een onderling overeengekomen “migration plan” dat minstens de in richtsnoer 4 vermelde informatie moet bevatten en dat het transactieregister dat de gegevens ontvangt de gegevens, na voltrekking van de overdracht, aan de bevoegde autoriteiten moet overmaken.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Justitie 14 juni 2017

Mohammad Zadeh Khorassani / Kathrin Pflanz

Zaak: C-678/15

FINANCIEEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Bemiddelaars – Beleggingsdiensten

¹⁷. Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (*Pb.L.* 27 juli 2012, afl. 201, 1).

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Intermédiaires – Services d’investissement

In dit arrest van 14 juni 2017 verduidelijkt het Europees Hof van Justitie de interpretatie die moet worden gegeven aan het begrip beleggingsdiensten, zoals gedefinieerd in artikel 4, eerste lid, onder 2) en bijlage I, deel A, punt 1 van richtlijn nr. 2004/39/EG¹⁸ (hierna “MiFID I”).

De feiten in de onderhavige zaak waren als volgt. Nadat Pflanz hem een belegging (genaamd “Grand Slam”) had aanbevolen, sloot Khorassani in november 2007 een dienstenovereenkomst en een vermogensbeheerovereenkomst met 2 in Liechtenstein gevestigde vennootschappen. Hierbij verbond Khorassani zich ertoe eenmalig een bedrag van 20.000 EUR en maandelijkse termijnen van 1.000 EUR te storten, steeds vermeerderd met 5% agio. Nadat hij reeds 27.000 EUR had betaald – waarop een makelaarsprovisie van 19.731,60 EUR en 1.285,71 EUR aan agio was ingehouden – herriep hij de overeenkomsten en vorderde hij de terugbetaling van het gevorderde bedrag, vermeerderd met een schadevergoeding.

De zaak kwam – nadat Khorassani reeds een terugbetaling had ontvangen van 6.803,03 EUR en het Landgericht Berlin (niet-ontvankelijkheid wegens internationale onbevoegdheid) en het Kammergericht Berlin (ongegrondheid wegens gebrek aan financiële dienstverlening) de vorderingen van Khorassani hadden afgewezen – uiteindelijk bij het Bundesgerichtshof terecht. Het Bundesgerichtshof bevestigde het oordeel van het Kammergericht Berlin dat Pflanz geen beleggingsadvies in de zin van artikel 4, 1., 4. van MiFID I had verschaft, aangezien dit enkel het verschaffen van persoonlijke aanbevelingen die betrekking hebben op bepaalde financiële instrumenten betreft en niet vermogensbeheer. Of Pflanz, daarentegen, een dienst bestaande uit beleggingsbemiddeling had verschaft door Khorassani een vermogensbeheerovereenkomst te laten tekenen hangt, aldus het Bundesgerichtshof, af van de uitlegging die aan dit begrip moet worden gegeven onder de toepassing van MiFID I. Het Bundesgerichtshof schorste dan ook de behandeling van de zaak teneinde een prejudiciële vraag aan het Europees Hof van Justitie te stellen.

Met zijn prejudiciële vraag wenste het Bundesgerichtshof, volgens het Europees Hof van Justitie, te vernemen of het begrip beleggingsdienst onder MiFID I aldus moet worden uitgelegd dat de beleggingsdienst die bestaat in

¹⁸. Richtlijn nr. 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten, tot wijziging van de richtlijnen nrs. 85/611/EEG en 93/6/EEG van de Raad en van richtlijn nr. 2000/12/EG van het Europees Parlement en de Raad en houdende intrekking van richtlijn nr. 93/22/EEG van de Raad (*Pb.L.* 30 april 2004, afl. 145, 9).